

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Kateřinou Takácsovou jako samosoudkyní ve věci

žalobce: ██████ M ██████ Š ██████ nar. ██████
bytem ██████
zast. Mgr. Janem Boučkem, advokátem
sídlem Praha 1, Opatovická 1659/4

proti

žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Praha 2, Vyšehradská 16

o náhradu škody,

t a k t o :

- I. Zpětvzetí žaloby ze dne 2. 11. 2021 co do požadované omluvy ze strany žalované, **je neúčinné.**
- II. Žaloba, kterou se žalobce domáhá konstatování, že postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 a Městského státního zastupitelství v Praze 1 při vyřizování žádosti žalobce o informace ze dne 26. 1. 2007 ovlivněným nečinností a vydáváním nezákonných rozhodnutí bylo porušeno základní právo žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě a bez zbytečných průtahů zaručené čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a základní právo žalobce na informaci v jeho časové dimenzi zaručené čl. 10 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 17 Listiny základních práv a svobod a dále, kterou se domáhá po žalované písemné omluvy, do 15 dnů od právní moci rozsudku doporučeným, datovaným a otiskem úředního razítka a podpisem oprávněné úřední osoby opatřených dopisem tohoto znění:

„Omluva ██████ M ██████ Š ██████ narozenému ██████
Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti se Vám omlouvá za to, že postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 a Městského státního zastupitelství v Praze 1 při vyřizování Vaší žádosti

*o informace ze dne 26. 1. 2007 ovlivněným nečinností a vydáváním nezákonných rozhodnutí bylo porušeno Vaše základní právo na projednání věci v přiměřené lhůtě a bez zbytečných průtahů zaručené čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a Vaše základní právo na informace v jeho časové dimenzi zaručené čl. 10 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 17 Listiny základních práv a svobod.“ a kterou se dále domáhá na žalované zaplacení částky 100 000 Kč spolu s úrokem z prodlení v zákonné výši jdoucím od 29. 8. 2014 do zaplacení, **se zamítá.***

III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení k rukám jeho právního zástupce částku 58 526,- Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou, došlou soudu dne 29.9.2014, se žalobce proti žalované domáhal odškodnění nemajetkové újmy, která byla žalobci způsobena v příčinné souvislosti s nečinností Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 při vyřízení žádosti žalobce ze dne 26.1.2007, o poskytnutí informací podle § 13 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o obsahu usnesení o zahájení trestního stíhání bývalého příslušníka Policie ČR T [REDAKCE] Č [REDAKCE] pro jednání, kterého se dopustil dne 1.5.2006 v Praze 2, na Palackého náměstí proti poškozené K [REDAKCE] J [REDAKCE], dále o obsahu usnesení nadřízeného státního zastupitelství, kterým bylo případně rozhodováno o stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání obviněného T [REDAKCE] Č [REDAKCE], dále o usnesení státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 Mgr. Martiny Ševčíkové č.j. [REDAKCE] ze dne 16.11.2006, kterým bylo trestní stíhání obviněného T [REDAKCE] Č [REDAKCE] zastaveno a dále o obsahu usnesení nadřízeného státního zastupitelství, kterým bylo případně rozhodováno o stížnosti proti usnesení o zastavení trestního stíhání obviněného T [REDAKCE] Č [REDAKCE]. Žalobce žádal, aby mu byly zaslány kopie všech těchto rozhodnutí a rovněž požádal o poskytnutí informací, kdy byla Mgr. Martina Ševčíková jmenována státní zástupkyní, od kdy působí u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 a od kdy působí a jak dlouhá je její odborná praxe u tohoto státního zastupitelství na úseku vyšetřování trestných činů příslušníků Policie ČR a Bezpečnostní informační služby. Dne 1.2.2007 bylo žalobci doručeno sdělení náměstka Obvodní státní zástupkyně pro Prahu 1 č.j. [REDAKCE] ze dne 31.1.2007, postrádající elementární náležitosti správního rozhodnutí a jehož obsahem bylo sdělení, že s ohledem na skutečnost, že trestní řízení dosud probíhá, nelze poskytnout žádané informace. Na žádost žalobce o poskytnutí informací ohledně státní zástupkyně Mgr. Martiny Ševčíkové nereagoval povinný subjekt vůbec. Ačkoli byl podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt povinen poskytnout žalobci žádané informace, nebo vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti, tato lhůta marně uplynula dne 10.2.2007. Z tohoto důvodu žalobce podal dne 16.2.2007 stížnost na postup při vyřizování jeho žádosti o informace a žádal, aby nadřízený orgán přikázal Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 1 jeho žádost ve lhůtě nikoli delší než 15 dnů vyřídit, nebo aby usnesením věc převzal a informací mi poskytl nebo rozhodnutí o odmítnutí žádosti vydal sám. Teprve poté dopisem č.j. [REDAKCE] ze dne 13.3.2007 byly žalobci povinným subjektem poskytnuty informace o praxi Mgr. Martiny Ševčíkové. Souběžně s tím Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 1 usnesením č.j. [REDAKCE] datovaným 14.3.2007, podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. odmítlo zbývající část žádosti, týkající se trestního řízení proti T [REDAKCE] Č [REDAKCE] s odůvodněním, že toto řízení stále probíhá. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno 29.3.2007 a žalobce podal proti němu dne 10.4.2007 odvolání. Rozhodnutím Městského státního zastupitelství v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 25.4.2007 bylo rozhodnutí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 napadené odvoláním žalobce zrušeno a řízení bylo zastaveno. Proti pravomocnému rozhodnutí Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 25.4.2007 podal žalobce dne 9.7.2007 žalobu k Městskému soudu v Praze, kterou se domáhal jeho zrušení pro nezákonnost a vady řízení. Rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 21.1.2010 byla žaloba proti tomuto rozhodnutí zamítnuta. Dne 22.3.2010 podal proti uvedenému rozsudku žalobce kasační stížnost a rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. [REDAKCE] ze dne 1.12.2010 byl rozsudek Městského soudu v Praze

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. Šárka Kašparová.

č.j. [REDAKCE] ze dne 21.1.2010 zrušen pro nezákonnost a věc byla vrácena Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 23.2.2011 bylo rozhodnutí Městského státního zastupitelství v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 25.4.2007 zrušeno jako nezákonné a věc byla vrácena Městskému státnímu zastupitelství v Praze k dalšímu řízení. Usnesením Vrchního státního zastupitelství v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 5.4.2011 bylo pak rozhodnuto, že projednáním a rozhodnutím odvolání žalobce ze dne 10.4.2007 proti rozhodnutí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 sp.zn. [REDAKCE] ze dne 14.3.2007 se pověřuje Krajské státní zastupitelství v Praze. Dne 9.5.2011 podal proti tomuto rozhodnutí žalobce odvolání. Dříve, než bylo o tomto odvolání žalobce rozhodnuto a nežli bylo pravomocně rozhodnuto o tom, který správní orgán má o odvolání žalobce rozhodovat, vydalo Krajské státní zastupitelství v Praze rozhodnutí č.j. [REDAKCE] ze dne 12.5.2011, kterým na základě odvolání žalobce zrušilo rozhodnutí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 č.j. [REDAKCE] ze dne 14.3.2007 a věc vrátilo povinnému subjektu k novému projednání a rozhodnutí. Dne 12.7.2011 bylo žalobci doručeno rozhodnutí Nejvyššího státního zastupitelství č.j. [REDAKCE] ze dne 23.6.2011, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Vrchního státního zastupitelství v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 5.4.2011. Dne 14.6.2011 obdržel žalobce poštou přípis Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1, datovaný 23.5.2011, a v jeho příloze kopie usnesení, které svojí žádostí ze dne 26.1.2007 požadoval. Žádost žalobce o informace tedy byla vyřízena po 4 letech a 5 měsících, přestože tuto měl obdržet nejpozději do 15 dnů. Poskytnutá informace však byla neúplná, neboť ve všech zaslaných kopiích rozhodnutí byla znečitelněna jména a příjmení obviněného T [REDAKCE] Č [REDAKCE] poškozené K [REDAKCE] J [REDAKCE] a dalších ve věci vystupujících úředních osob. K provedení anonymizace jmen a příjmení fyzických osob v textu zaslaných kopií rozhodnutí došlo neoprávněně. Z toho důvodu žalobce dne 21.6.2011 podal stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace ze dne 26.1.2007 a žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti povinného subjektu, který mu neposkytl úplnou informaci, ani o částečném odmítnutí žádosti nevydal rozhodnutí. Dne 21.7.2011 bylo žalobci poštou doručeno rozhodnutí Městského státního zastupitelství v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 8.7.2011, kterým postup povinného subjektu potvrdilo. Dne 17.8.2011 podal žalobce k Městskému soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí Městského státního zastupitelství v Praze č.j. [REDAKCE] ze dne 8.7.2011 pro nezákonnost a zároveň, aby Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 1 bylo uloženo, aby do 15 dnů od právní moci rozsudku vydalo rozhodnutí o žádosti žalobce o informace ze dne 26.1.2007, vyřizované pod sp.zn. [REDAKCE]. Řízení bylo vedeno u Městského soudu v Praze pod sp.zn. [REDAKCE]. Dne 16.9.2013 byl žalobci doručen přípis Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 č.j. [REDAKCE] ze dne 3.9.2013, obsahující oznámení, že jsou mu zasílány kopie rozhodnutí uvedených v žádosti o informace ze dne 26.1.2007, které již nejsou anonymizovány v částech uvádějících jména a příjmení fyzických osob. Přílohou tohoto sdělení byly požadované kopie čtyř rozhodnutí. Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 1 tedy ukončilo svoji nečinnost a vyřídilo žádost žalobce o informace ze dne 26.1.2007 po 6 letech a 7 měsících. Z důvodu, že byla žádost o informace vyřízena, vzal žalobce zpět žalobu vedenou u Městského soudu v Praze pod sp.zn. [REDAKCE] a řízení bylo pravomocně dnem 29.10.2013 zastaveno. Tím bylo řízení, zahájené žádostí o informace ze dne 26.1.2007, ukončeno. Řízení o žádosti žalobce o informace ze dne 26.1.2007 tedy trvalo extrémně nepřiměřeně dlouhou dobu, přestože dle zákona měla být žádost vyřízena do 15 dnů. Tím bylo porušeno základní právo žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě a bez průtahů a zároveň také právo na informace v jeho časové dimenzi, neboť požadované informace byly žalobci poskytnuty až po letech, tedy v době, kdy již nebyly aktuální. Informace má pro žadatele význam jenom tehdy, pokud je poskytnuta povinným subjektem bez prodlení. Nesprávným úředním postupem definovaným v § 13 zákona č. 82/1998 Sb. došlo k porušení základních práv žalobce a vznikla mu nemajetková újma. Z tohoto důvodu se žalobce dne 28.2.2014 obrátil na žalovanou s písemnou žádostí, v níž uplatnil nárok na zadostiučinění za nemajetkovou újmu vzniklou mu porušením základních práv a svobod a žádal, aby žalovaná konsta-

tovala, že postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 a Městského státního zastupitelství v Praze 1 při vyřizování jeho žádosti o informace ze dne 26.1.2007 bylo porušeno základní právo žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě a bez zbytečných průtahů. Dále žalobce žádal, aby mu za takto formulované porušení základních práv a svobod byla vyslovena písemná omluva a rovněž žádal přiměřené peněžité zadostiučinění ve výši 100.000,- Kč. Žalovaná žádost žalobce ve lhůtě 6 měsíců nevyřídila a odškodnění žalobci neposkytla. Teprve dne 26.9.2014 bylo žalobci doručeno stanovisko žalované, datované 9.9.2014, v němž žalovaná uzavřela, že nelze ve vztahu k uvedenému řízení dovodit vznik jakékoli nemajetkové újmy. Žalovaná dále uvedla, že konstatování porušení práva se v daném případě jeví jako dostačující, aniž by uvedla, jaká konkrétní práva žalobce byla porušena a aniž by se za jejich porušení omluvila. Žalobce se tedy domáhá, aby soud uložil žalované, aby konstatovala, že postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 a Městského státního zastupitelství v Praze 1 při vyřizování žádosti žalobce o informace ze dne 26.1.2007 bylo porušeno základní právo žalobce na projednání věc v přiměřené lhůtě a bez zbytečných průtahů, dále aby byla žalované uložena povinnost žalobci se písemně omluvit a dále, aby žalované byla rovněž uložena povinnost zaplatit žalobci peněžité zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 100.000,- Kč.

2. Žalovaná nárok uplatněný žalobou neuznala a navrhla zamítnutí žaloby v celém rozsahu. Žalovaná učinila nesporným, že žalobce uplatnil podáním, doručeným žalované dne 3.3.2014, u žalované nárok na omluvu a poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve výši 100.000,- Kč, z titulu nepřiměřené délky řízení vedeného před Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 1 pod sp.zn. [REDAKCE]. Žalovaná nárok žalobce projednala a uzavřela, že žádost není důvodná a nepřiznala tak žalobci peněžité zadostiučinění. Žalovaná konstatovala, že postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 došlo k nesprávnému úřednímu postupu, který spočíval v nepřiměřené délce vyřízení žádosti o informace. Žalovaná však dále zohlednila okolnosti daného případu a zejména žalobcův postup v obdobných případech, kdy žalobce od státních orgánů opakovaně vyžaduje poskytování obdobných informací, přičemž Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 29.5.2013 sp.zn. IV. ÚS 1225/13 a rovněž Městský soud v Praze ve svém rozsudku ze dne 7.1.2014 sp.zn. [REDAKCE] shledaly v obdobném postupu žalobce šikanózní výkon práva. Žalovaná tedy považuje za postačující zadostiučinění ve formě konstatování porušení práva ve smyslu § 31a odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb..

3. Žalobce v průběhu řízení upřesnil, že se primárně domáhá peněžitého zadostiučinění za nemajetkovou újmu a pouze v případě, že by tomuto nároku nebylo vyhověno, domáhá se eventuálně konstatování porušení práva. Dále žalobce doplnil svá tvrzení ohledně významu předmětu posuzovaného řízení pro žalobce a tvrdil, že je dlouhodobě, přibližně od roku 1987, aktivně činný v oblasti ochrany základních lidských práv a svobod, bezplatně zastupuje osoby poškozené vadným výkonem veřejné moci a je dlouhodobým členem spolku na podporu nezávislé justice [REDAKCE] který se věnuje případům bezpráví ze strany Policie ČR a orgánů činných v trestním řízení. V dané věci žalobce uplatnil základní právo na informace, aby získal podrobnější informace o případu policejního násilí a o tom, jak se k jeho posouzení stavěly orgány veřejné moci v přípravném řízení. Zájem o tyto informace byl vyvolán nejen občanskou angažovaností žalobce, pokud jde o bezplatnou činnost na podporu a ochranu základních lidských práv a svobod, ale zájem žalobce o požadované informace byl dán i v rovině osobní. Sám žalobce se stal v minulosti obětí policejního násilí, a to dne 18.8.1999 a kontrolní orgány Policie ČR se několik let žalobci vysmívaly a pokoušely se případ ututlat a umožnit policistům, aby vyvázli bez postihu. Jenom houževnatostí žalobce dosáhl toho, že nakonec bylo zahájeno trestní stíhání jednoho z policistů, který byl nakonec pravomocně uznán vinným z trestného činu zneužívání pravomoci veřejného činitele. Skrze předmětnou žádost o informace tudíž žalobce chtěl, kromě jiného, získat informaci o dalším případě překročení pravomoci policistů, o mechanismu a důvodech pokusu o jeho zahlazení ze strany orgánů činných v trestním řízení, neboť žalobce sám v minulosti, jako oběť trestného činu spáchaného na něm policistou, prošel něčím obdobným, jako poškozená K [REDAKCE]

J █████ Tyto informace pro žalobce byly důležité a měly pro něj význam v době, kdy o ně žalobce žádal a když mu byly poskytnuty po letech, nebyly již pro něho aktuální. Přístup státního zastupitelství žalobce pocíťoval jako ponižující, neboť namísto zákonného postupu se musel doptávat a soudit se o poskytnutí informací a musel čelit neuvěřitelně diletantskému úřednímu postupu, který vůbec nerespektoval zákon č. 106/1999 Sb.. Výsledkem je žalobcem pocíťovaná deziluze, frustrace a ztráta důvěry v činnost veřejných institucí včetně státního zastupitelství, které dávají okázale najevo, že tu nejsou pro občany a že je občané nezajímají. Právo na informace se vztahuje k záležitostem veřejného zájmu, nikoli k záležitostem soukromého zájmu toho, kdo o informace žádá: jde o prostředek kontroly ze strany veřejnosti. Nezákonným postupem, průtahy a nepřiměřenou délkou řízení o žádosti o informace bylo žalobci neoprávněně bráněno v jeho základním právu podílet se na kontrole činnosti orgánů veřejné moci.

4. Soud již ve věci jednou rozhodl, a to rozsudkem č.j. 42 C 331/2014 – 168 ze dne 12.5.2016, ve znění doplňujícího rozsudku č.j. 42 C 331/2014-223 ze dne 4.10.2016, který byl Městským soudem v Praze potvrzen rozsudkem č.j. 69Co 283/2016- 258 ze dne 1.3.2017. Rozsudkem Nejvyššího soudu České republiky č.j. 30 Cdo 4292/2017-298 ze dne 20.3.2019 však byla obě rozhodnutí zrušena a věc vrácena k opětovnému projednání se závazným pokynem, aby soud nalézací nejprve postupem podle § 43 odst. 1 o.s.ř. vyzval žalobce k odstranění vady žaloby, spočívající v tom, že žalobce nerozlišil, jakého zadostiučinění se domáhá z důvodu průtahů ve správním řízení a jaké zadostiučinění požaduje z důvodu nepřiměřené délky navazujících soudních řízení správních, když dle Nejvyššího soudu žalobcem uplatněný nárok na poskytnutí zadostiučinění za nemajetkovou újmu ve formě konstatování porušení práv žalobce, omluvy a zadostiučinění v penězích ve výši 100 000 Kč s příslušenstvím, představuje různé nároky se samostatným skutkovým základem, aniž by však bylo zřejmé, jakou výši přiměřeného zadostiučinění žalobce pro každý z těchto nároků požaduje. Dbaje tohoto pokynu následně soud usnesením č.j. 42C 331/2014-304 ze dne 7.6.2019 žalobce vyzval k odstranění vad žaloby a protože žalobce setrval na svém stanovisku, soud prvního stupně poté usnesením č.j. 42C 331/2014-366 ze dne 2.1.2020 žalobu odmítl. K následnému odvolání bylo rozhodnutí soudu prvního stupně odvolacím soudem potvrzeno usnesením č. j. 21 Co 65/2020- 374 ze dne 3.3.2020 a dovolání proti tomuto rozhodnutí bylo Nejvyšším soudem České republiky usnesením č.j. 30 Cdo 2549/2020-404 ze dne 15. 9. 2020 odmítnuto. Nálezem Ústavního soudu České republiky IV. ÚS 3299/20 ze dne 6.4.2021 bylo konstatováno, že usnesením Nejvyššího soudu ze dne 15. září 2020 č. j. 30 Cdo 2549/2020-404, usnesením Městského soudu v Praze ze dne 3. března 2020 č. j. 21 Co 65/2020-374 a usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 2. ledna 2020 č. j. 42 C 331/2014- 366 byla porušena základní práva stěžovatele na přístup k soudu a na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem zaručená v čl. 36 odst. 1 a 3 Listiny základních práv a svobod. Všechna tři posledně uvedená rozhodnutí pro porušení ústavních práv žalobce zrušena a věc vrácena opět soudu nalézacímu.

5. Žalovaná ve svém doplněném vyjádření k žalobě konstatovala, že na základě rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 69Co 283/2016- 258 ze dne 1.3.2017 zaslala žalobci požadovanou omluvu. Žalobce při ústním jednání dne 2.11.2021 konstatoval, že toto tvrzení je pravdivé.

6. Žádostí žalobce ze dne 28.2.2014, doručenou dle podacího razítka žalované dne 3.3.2014, žalobce požádal mimosoudně žalovanou o odškodnění nemajetkové újmy, která mu byla způsobena nepřiměřenou délkou řízení vedeného před Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 1, kdy řízení bylo vedeno o žádosti žalobce o informace ze dne 26.1.2007.

7. Stanoviskem ze dne 9.9.2014 žalovaná nárok žalobce projednala a konstatovala, že postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 došlo k nesprávnému úřednímu postupu, který spočíval v nepřiměřené délce vyřízení žádosti o informace. Žalovaná dále konstatovala, že nelze dovodit v souvislosti s tímto nesprávným úředním postupem vznik jakékoli nemajetkové újmy na straně žalobce a z toho důvodu uzavřela, že konstatování porušení práva ve smyslu § 31a

odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb. se v posuzovaném případě jeví jako dostačující a žalobci nebude poskytnuto peněžité zadostiučinění.

8. Mezi účastníky nebylo sporu ohledně průběhu řízení, vedeného Obvodním státním zastupitelstvím pro Prahu 1 o žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 26.1.2007 pod sp.zn. [REDAKCE] a sp.zn. [REDAKCE]. Žalobce se žádostí ze dne 26.1.2007, doručenou Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 1 téhož dne, domáhal poskytnutí informací podle § 13 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. o obsahu usnesení o zahájení trestního stíhání bývalého příslušníka Policie ČR T [REDAKCE] Č [REDAKCE] pro jednání, kterého se dopustil dne 1.5.2006 proti poškozené K [REDAKCE] J [REDAKCE] i se domáhal sdělení obsahu čtyřech rozhodnutí v této věci. Žalobce se touto žádostí dále domáhal, aby mu byly poskytnuty konkrétní informace ohledně státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 Mgr. Martiny Ševčíkové. Žalobce požadoval poskytnutí informací o obsahu usnesení o zahájení trestního stíhání bývalého příslušníka Policie ČR T [REDAKCE] Č [REDAKCE] pro jednání, kterého se dopustil dne 1.5.2006 proti poškozené K [REDAKCE] J [REDAKCE] dále se domáhal sdělení obsahu čtyř rozhodnutí v této věci. Požadoval rovněž, aby mu byly poskytnuty konkrétní informace ohledně státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 Mgr. Martiny Ševčíkové.

9. Z dalších důkazů v řízení provedených soud žádné podstatné skutečnosti pro rozhodnutí věci nezjistil a z toho důvodu se těmito důkazy v odůvodnění rozsudku nezabývá.

10. Dle § 1 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (dále jen „ODŠZ“) stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

11. Dle § 2 ODŠZ odpovědnosti za škodu podle tohoto zákona se nelze zprostit.

12. Dle § 3 odst. 1 písm. a), b), c) ODŠZ stát odpovídá za škodu, kterou způsobily: a) státní orgány, b) právnické a fyzické osoby při výkonu státní správy, která jim byla svěřena zákonem nebo na základě zákona, (dále jen "úřední osoby"), c) orgány územních samosprávných celků, pokud ke škodě došlo při výkonu státní správy, který na ně byl přenesen zákonem nebo na základě zákona (dále jen "územní celky v přenesené působnosti").

13. Dle § 5 ODŠZ stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena: a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, b) nesprávným úředním postupem.

14. Dle § 7 odst. 1 a 2 ODŠZ mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Právo na náhradu škody má i ten, s nímž nebylo jednáno jako s účastníkem řízení, ačkoliv s ním jako s účastníkem řízení jednáno být mělo.

15. Dle § 8 odst. 1, 2 a 3 ODŠZ lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Byla-li škoda způsobena nezákonným rozhodnutím vykonatelným bez ohledu na právní moc, lze nárok uplatnit i tehdy, pokud rozhodnutí bylo zrušeno nebo změněno na základě řádného opravného prostředku. Nejde-li o případy zvláštního zřetele hodné, lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím přiznat pouze tehdy, pokud poškozený využil v zákonem stanovených lhůtách všech procesních prostředků, které zákon poškozenému k ochraně jeho práva poskytuje; takovým prostředkem se rozumí řádný opravný prostředek, mimořádný opravný prostředek, vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiný procesní prostředek k ochraně práva, s jehož uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení, nebo návrh na zastavení exekuce.

16. Dle § 10 odst. 1 a 2 ODŠZ má právo na náhradu škody způsobené rozhodnutím o trestu ten, na němž byl zcela nebo zčásti vykonán trest, jestliže v pozdějším řízení byl obžaloby zproštěn nebo bylo-li proti němu trestní stíhání zastaveno ze stejných důvodů, pro které soud v hlavním líčení rozhodne zprošťujícím rozsudkem. To neplatí, nařídí-li zastavení trestního stíhání prezident republiky, uživ svého práva udílet milost nebo amnestii. Právo na náhradu škody má i ten, kdo byl v pozdějším řízení odsouzen k mírnějšímu trestu, než který byl na něm vykonán na podkladě zrušeného rozsudku. Náhrada škody náleží jen se zřetelem k rozdílu mezi trestem vykonaným na základě původního rozsudku a trestem uloženým rozsudkem novým.

17. Dle § 13 odst. 1 a 2 ODŠZ stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

18. Dle § 14 odst. 1 a 3 ODŠZ nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v zákoně. Uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.

19. Dle § 15 odst. 2 ODŠZ se poškozený může domáhat náhrady škody u soudu pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.

20. Dle § 26 ODŠZ pokud není stanoveno jinak, řídí se právní vztahy upravené v tomto zákoně občanským zákoníkem.

21. Dle § 31a odst. 1, 2 a 3 ODŠZ bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Zadostiučinění se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. V případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle Dle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo Dle § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k: a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilych odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.

22. Dle ust. § 96 odst. 6 o.s.ř. byl-li návrh na zahájení řízení vzat zpět až po té, co rozhodnutí odvolacího soudu, případně též soudu prvního stupně, o věci bylo dovolacím soudem zrušeno, soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné, jestliže důvodem pro zpětvzetí návrhu byla skutečnost, která nastala v době, kdy trvaly účinky zrušeného rozhodnutí.

23. Řízení o žádosti žalobce probíhalo od podání žádosti Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 1 26.1.2007 do 16.9.2013, kdy žalobci byly řádně poskytnuty kopie předmětných usnesení, tedy 6 let a přibližně 8 měsíců. Žalobce žalovanou dne 28.2.2014 požádal o mimosoudní odškodnění nemajetkové újmy, která mu byla způsobena nepřiměřenou délkou posuzovaného řízení. Žalovaná ve stanovisku ze dne 9.9.2014 konstatovala, že postupem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 došlo k nesprávnému úřednímu postupu, který spočíval v nepřiměřené délce vyřízení žádosti žalobce o informace. V souvislosti s tímto nesprávným úředním postupem neshledala, že by žalobci vznikla jakákoli nemajetková újma, a proto za přiměřené zadostiučinění považovala konstatování porušení práva.

24. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že došlo k nesprávnému úřednímu postupu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1, který spočíval v nepřiměřené délce

řízení, když dle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. měly být informace žalobci poskytnuty do 15 dnů od podání žádosti. Vzhledem k tomu, že v celém rozsahu bylo žádosti žalobce vyhověno až za více než šest a půl roku, je zjevné, že přiměřená délka řízení byla významně překročena. V příčinné souvislosti s tímto nesprávným úředním postupem vznikla žalobci nemajetková újma, jejíž vznik se v případě existence nesprávného úředního postupu podle § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 předpokládá (viz rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp. zn. III. ÚS 712/2006) a na jejíž odškodnění má žalobce právo. Je tedy nepochybně namístě konstatování porušení práva žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě a bez zbytečných průtahů. Tohoto základního odškodnění vzniklé imateriální újmy se žalobci dostalo již v rámci předběžného projednání jeho nároku, když žalovaná konstatovala, že došlo v posuzovaném řízení k nesprávnému úřednímu postupu, který spočíval v nepřiměřené délce tohoto řízení, a že tím došlo k porušení práva žalobce na projednání věci v přiměřené lhůtě a bez zbytečných průtahů. S ohledem na to, že žalobce v předmětném správním řízení uplatňoval právo zaručené nejen zákonem č. 106/1999 Sb., ale i Listinou základních práv a svobod (právo na svobodu projevu a na vyhledávání a šíření informací), dospěl soud k závěru, že jen konstatování porušení práva na rozhodnutí v přiměřené lhůtě, není dostatečným odškodněním vzniklé imateriální újmy, ale je na místě přiznat žalobci rovněž i požadovanou omluvu. Žalobce se musel domáhat konečného rozhodnutí za využití všech forem ochrany, jež mu zákon dává, včetně správní žaloby. Současně však soud neshledal, že by intenzita tohoto zásahu do osobnostní, rodinné, pracovní či jiné sféry žalobce byla taková, aby bylo třeba přiznat finanční satisfakci. V této souvislosti soud především poukazuje na význam daného řízení pro žalobce. Žalobce poukazyval na skutečnost, že on sám byl v minulosti napaden policisty a následně došlo k odsouzení jednoho z policistů v trestním řízení, a tudíž ho zajímalo, jak bylo orgány činnými v trestním řízení postupováno v obdobné věci. Současně žalobce poukázal na skutečnost, že je aktivně činný v oblasti ochrany základních lidských práv a svobod, bezplatně zastupuje osoby poškozené vadným výkonem veřejné moci a je dlouhodobým členem spolku na podporu nezávislé justice [REDAKCE] který se věnuje případům bezpráví ze strany Policie ČR a orgánů činných v trestním řízení a i z toho důvodu měl zájem o požadované informace. Žalobci lze přisvědčit, že průběh posuzovaného řízení v něm byl způsobilý vyvolat pocit frustrace a určité bezmoci v jednání s orgánem veřejné moci, avšak tato frustrace neměla bezprostřední dopad do zvýšeně chráněných sfér žalobce, neměla např. přímý dopad do jeho sféry rodinné, jeho zdraví, pracovní sféry apod. Žalobce ostatně dané řízení mohl za pro něho významné považovat jen do okamžiku, kdy mu bylo poskytnuto jím požadované rozhodnutí Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1, tedy do 14.6.2011. Další část řízení pak již pro něho nemohla být tak významná, neboť se již jednalo jen o rozhodnutí o stížnosti proti nečinnosti správního orgánu a správní žalobě, kterou měl být napraven nesprávný procesní postup v souvislosti s anonymizací požadovaných listin. Jak ostatně vyplývá i z žalobcových tvrzení, informace, o které žalobce žádal v posuzované věci, nemohly mít pro žalobce žádný praktický význam, neboť řízení v jeho věci, kdy byl napaden policisty a následně došlo k odsouzení jednoho z nich, bylo skončeno pravomocným odsouzením pachatele již dne 23.3.2005, tedy předtím, než podal žalobce předmětnou žádost o poskytnutí informace. Poskytnuté informace tedy nemohl žalobce žádným způsobem použít ve věci, která se týkala přímo jeho osoby. Navíc v posuzovaném řízení se jednalo o informace, které byly vesměs dostupné a známé, protože předmětná kauza, s ohledem na tehdejší postavení poškozené K [REDAKCE] J [REDAKCE] byla velmi široce medializována. Pokud žalobce zdůvodňoval význam posuzovaného řízení svou občanskou angažovaností a bezplatným zastupováním osob poškozených vadným výkonem veřejné moci, pak rovněž soud dospěl k závěru, že ani pro tuto činnost žalobce nebylo poskytnutí uvedených informací podstatné. Žalobce netvrdil, že by poskytoval pomoc poškozené v dané věci K [REDAKCE] J [REDAKCE] a je zjevné, že žalobce se spíše ze svého osobního zájmu zajímal o to, jak bylo ve věci napadení K [REDAKCE] J [REDAKCE] policistou, orgány činnými v trestním řízení rozhodováno, aniž by poskytnutí těchto informací mělo pro žalobce praktický význam. Nelze proto přisvědčit žalobci, pokud tvrdil, že nemajetkovou újmu zvyšovala

skutečnost, že informace mu byly poskytnuty až v době, kdy již nebyly aktuální. S ohledem na shora uvedené proto soud hodnotí význam posuzovaného řízení pro žalobce jako nepatrný a tudíž nesprávný úřední postup v podobě nepřiměřené délky tohoto řízení nemohl způsobit žalobci nemajetkovou újmu vyšší než nepatrné intenzity a či rozsahu. Soud tedy uzavírá, že s ohledem na zásadní překročení délky řízení a současně nepatrný význam daného řízení pro žalobce je postačujícím zadostiučiněním za žalobci vzniklou nemajetkovou újmu v důsledku nepřiměřené délky posuzovaného řízení konstatování porušení práva žalobce na vyřízení jeho žádosti v přiměřené lhůtě a jím požadovaná omluva, nikoliv však peněžité zadostiučinění.

25. Protože žalobce vzal žalobu zpět co do požadované omluvy s ohledem na plnění žalované na základě pravomocného rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 69Co 283/2016- 258 ze dne 1.3.2017, který byl následně Nejvyšším soudem České republiky zrušen, rozhodl soud ve výroku ad.I o neúčinnosti částečného zpětvzetí žaloby.

26. Ve výroku ad. II soud žalobu v plném rozsahu zamítl, když dva nepeněžité nároky žalobce již byly žalovanou uspokojeny a nárok peněžité soud považuje za nedůvodný.

27. O nákladech řízení soud rozhodoval podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něž má účastník, který byl ve věci zcela úspěšný právo na náhradu nákladů řízení proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V této věci byl zcela úspěšný žalobce, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému. **V řízení před soudem I. stupně (před zrušením rozhodnutí Nejvyšším soudem ČR)** představují náklady řízení žalobce odměnu za právní zastoupení dle § 7 bod 5 vyhl.č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) z tarifní hodnoty 50 000,- Kč dle ust. § 9 odst. 4 písm. a/ ve spojení s ust. § 11 odst. 1 písm. d), g), h) advokátního tarifu za 5 úkonů právní služby (příprava a převzetí zastoupení, replika k vyjádření žalované 29.9.2015, doplnění žaloby ze dne 11.3.2016 a účast na jednání dne 15.3.2016 a 10.5.2016) po 3 100,- Kč, dále 5x paušální náhrada hotových výdajů po 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu a 21% DPH, **celkem 20.570,- Kč.** **V řízení odvolacím (před zrušením rozhodnutí Nejvyšším soudem ČR)** představují náklady řízení žalobce odměnu za právní zastoupení dle § 7 bod 5 advokátního tarifu (z tarifní hodnoty 50 000,- Kč dle ust. § 9 odst. 4 písm. a) ve spojení s ust. § 11 odst. 1 písm.g), k) advokátního tarifu za 3 úkony právní služby (odvolání s návrhem na doplnění rozsudku ze dne 28.6.2016, odvolání proti doplňujícímu rozsudku ze dne 18.11.2016, a účast u jednání dne 1.3.2017) po 3 100,- Kč, 3x paušální náhrada hotových výdajů po 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu a 21% DPH, **celkem 12 342,- Kč.** Jako neúčelný soud nepřiznal úkon doplnění odvolání ze dne 24.2.2017, když jednak žalobci ničeho nebránilo svá tvrzení uvést společně s již tak obsáhlým odvoláním či následným odvoláním proti doplňujícímu rozsudku. V řízení dovolacím (první dovolací řízení) představují náklady řízení žalobce odměnu za právní zastoupení dle § 7 bod 5 vyhl.č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) z tarifní hodnoty 50.000,- Kč dle ust. § 9 odst. 4 písm. a/ ve spojení s ust. § 11 odst. 1 písm. d), g), h) advokátního tarifu za 1 úkon právní služby po 3 100,- Kč (dovolání ze dne 12.7.2017), 1x paušální náhrada hotových výdajů po 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu a 21% DPH, celkem 4 114,- Kč. Jako neúčelný soud nepřiznal úkon doplnění dovolání ze dne 12.7.2017, když tento obsahově nerozšířilo dovolání z téhož dne a jde de facto o duplicitní tvrzení, obsažená již v samotném dovolání. V řízení před soudem I. stupně (po zrušení rozhodnutí Nejvyšším soudem ČR) představují náklady řízení odměnu za právní zastoupení dle § 7 bod 5 vyhl.č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů(dále jen „advokátní tarif“)z tarifní hodnoty 50.000,- Kč dle ust. § 9 odst. 4 písm. a/ ve spojení s ust. § 11 odst. 1 písm. d), g), h) advokátního tarifu za 1 úkon právní služby (písemné vyjádření k výzvě soudu ze dne 26.6.2019) po 3.100 Kč, dále 1x paušální náhrada hotových výdajů po 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu a 21% DPH, celkem tedy 4 114,- Kč. V řízení odvolacím (po zrušení rozhodnutí Nejvyšším soudem ČR) představují náklady řízení odměnu za právní zastoupení dle § 7 bod 5 advokátního tarifu (z tarifní hodnoty 50.000Kč dle ust. § 9 odst. 4 písm. a) ve spojení s ust. § 11 odst. 1 písm.g), k)

advokátního tarifu za 1 úkon právní služby (odvolání ze dne 20.1.2020) po 3.100Kč, 1x paušální náhrada hotových výdajů po 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu a 21% DPH, celkem tedy 4 114,- Kč. V řízení dovolacím (před zrušením rozhodnutí Ústavním soudem) představují náklady řízení žalobce odměnu za právní zastoupení dle § 7 bod 5 vyhl.č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) z tarifní hodnoty 50.000,- Kč dle ust. § 9 odst. 4 písm. a/ ve spojení s ust. § 11 odst. 1 písm. d), g), h) advokátního tarifu za 1x úkon právní služby (dovolání ze dne 8.6.2020) po 3.100Kč, 1x paušální náhrada hotových výdajů po 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu a 21% DPH, to vše spolu se soudním poplatkem za dovolání ve výši 4 000,- Kč, celkem tedy 8 114,- Kč. V řízení před soudem prvního stupně (po zrušení rozhodnutí Ústavním soudem) představují náklady řízení žalobce odměnu za právní zastoupení dle § 7 bod 5 vyhl.č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“) z tarifní hodnoty 50.000,- Kč dle ust. § 9 odst. 4 písm. a/ ve spojení s ust. § 11 odst. 1 písm. d), g), h) advokátního tarifu za 1x úkon právní služby (účast při ústním jednání dne 2.11.2021) po 3.100Kč, 1x paušální náhrada hotových výdajů po 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu a 21% DPH, celkem tedy 4 114,- Kč. Dále soud přiznal žalobci požadovaný ušlý zisk v rozsahu 3 hodin po 248,- Kč za účast při ústním jednání soudu dne 2.11.2021 a čas strávený cestou k soudu, tedy částku 744,- Kč. Za řízení před soudy všech tří stupňů a před soudem Ústavním byla žalobci celkem na náhradě nákladů řízení přiznána částka 58 526,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Praha 2. listopadu 2021

JUDr. Kateřina Takácsová v. r.
předsedkyně senátu